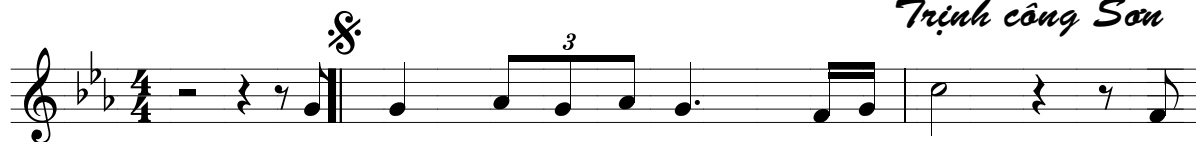

Rồi như đá ngậy ngô.

Trịnh công Sơn

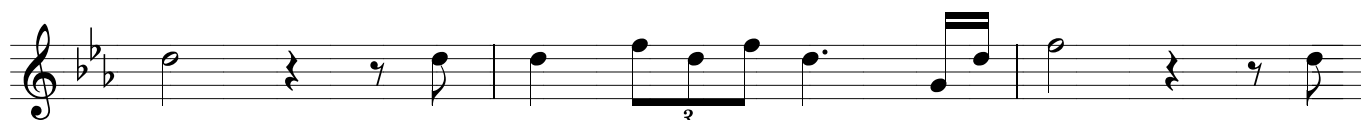
Đôi khi nắng qua mái hiên làm tôi nhớ Đôi
...khi thấy trên lá khô một giòng suối Đôi

khi bỗng nghe bước chân về đâu đó của em Ngày nào vừa
khi nhớ trong mắt em một bóng tối nhỏ nhoi Từng ngày tình

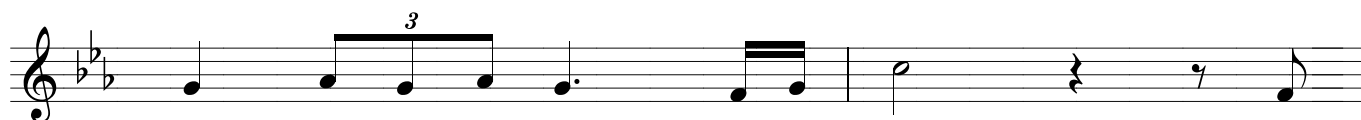
đến đã xa muôn trùng Ngày nào vừa đi lạnh lùng bước
đến thiết tha ân cần Từng ngày tình đi một vùng vắng

chân Đôi khi thấy trong gió bay lời em nói Đôi
im Đôi khi thấy trong cánh chim từng đêm tối Đôi

khi thấy trên lá cây ngày em đã xa tôi Đôi
khi nhớ trong tóc em mùi cây trái thơm tho Đôi

khi nắng lên phố xưa làm tôi nhớ Đôi
khi bước qua phố xưa lòng tôi nhớ Đôi

khi có mưa giữa khuya hồn tôi bỗng vu vơ Đôi...
khi thấy trăm vết thương rồi như đá ngậy ngô.